

बांगलादेश

ज्या वास्तुविशारदाने नावांवर शाळा उभारल्या

पुराने गावांचा संपर्क तोडला, तेव्हा एका बांगलादेशी वास्तुविशारदाने तरंगत्या शाळा उभारल्या, ज्या मुलांपर्यंत नावेतून पोहोचतात.

कुठे नाटोर, उत्तर-पश्चिम बांगलादेश

कोण मोहम्मद रेझवान, एक वास्तुविशारद ज्यांनी तरंगत्या शाळा उभारल्या

केव्हा 1998 ते 2018

4 मिनिटांचे वाचन

प्रकरण पहिलं

गोष्ट

मोहम्मद रेझवान बांगलादेशच्या एका सखल, सपाट भागात वाढले. दर वर्षी मान्सूनचा पाऊस पूर आणायचा. रस्ते पाण्याखाली जायचे. गावे बाकीच्या जगापासून तुटायची.

लहानपणी त्यांना पुराच्या दिवसांत शाळेत पोहोचणे कठीण वाटायचे. त्यांच्या कुटुंबाकडे एक लहान नाव होती, जी त्यांना घेऊन जायची. त्यांचे अनेक मित्र आणि नातेवाईक शाळेत पोहोचू शकत नव्हते. काहींनी कायमचे शिक्षण सोडले.

एक वेगळा प्रश्न

रेझवान वास्तुविशारद झाले, म्हणजे इमारतींचे आराखडे करणारे. त्यांना आपल्या भागात शाळा आणि रुग्णालये बांधायची होती. पण तिथल्या इमारती मान्सूनमध्ये अनेकदा पाण्याखाली जायच्या.

म्हणून त्यांनी एक नवा प्रश्न विचारला. शाळाच मुलांकडे आली तर? 1998 मध्ये त्यांनी एकट्याने सुरुवात केली, सुमारे $500 आणि एका संगणकासह. पहिली शाळा-नाव बांधायला त्यांना चार वर्षे लागली.

> जर मुले येण्या-जाण्याच्या साधनाअभावी शाळेत जाऊ शकत नसतील, तर शाळांनीच त्यांच्याकडे गेले पाहिजे.
>
> मोहम्मद रेझवान, NPR मध्ये उद्धृत

1998	2002	23
ज्या वर्षी त्यांनी सुमारे $500 पासून सुरुवात केली	ज्या वर्षी पहिली शाळा-नाव निघाली	2018 मध्ये शाळा-नावा

नदीकाठची शाळा

स्थानिक कारागीर त्यांच्या आराखड्यानुसार, स्थानिक साहित्याने, या नावा बांधतात. प्रत्येक नावेत एक वर्ग आणि एक फळा आहे. संगणक सौर पॅनेलवर चालतो, जे सूर्यप्रकाशाचे विजेत रूपांतर करतात.

दर सकाळी नाव नदीकाठाने जाऊन मुलांना बसवते. वर्ग पूर्ण झाला की ती काठावर थांबते. मग शिकवणी सुरू होते. नंतर नाव मुलांना घरी सोडते.

नावांवर जमिनीवरच्या शाळांसारखेच विषय शिकवले जातात. रेझवान म्हणतात की आणखी एक फायदा आहे. अनेक पालकांना लांब चालत शाळेत जाणाऱ्या मुलींची काळजी असते. शाळा दारात येते, तेव्हा जास्त मुली जाऊ शकतात.

त्यांची संस्था तरंगते दवाखाने आणि तरंगते वाचनालयही चालवते. सर्व सेवा मोफत आहेत. 2005 मध्ये बिल आणि मेलिंडा गेट्स यांनी सुरू केलेल्या एका संस्थेने या संस्थेला $1 million चे बक्षीस दिले.

एका नावेत 8 वर्षांची नीला खातून आपल्या वर्गाकडून सहाचा पाढा म्हणवून घेते. तिची आई सांगते की नाव नसती तर नीला कदाचित शाळेत नसती. कुटुंबात कोणी कॉलेजला गेलेले नाही. तिची आई सांगते की नीला डॉक्टर होईल.

केव्हा काय घडलं

- **1998** ते सुमारे $500 पासून एक लहान संस्था सुरू करतात.
- **2002** पहिली शाळा-नाव निघते.
- **2005** संस्थेला $1 million चे बक्षीस मिळते.
- **2018** ती 23 शाळा-नावा चालवते (NPR).

प्रकरण दुसरे

ही गोष्ट खास का आहे

बहुतेक शाळा मुले येण्याची वाट पाहतात. या शाळा जाऊन त्यांना घेऊन येतात.

एका वास्तुविशारदाने शाळेची समस्या इमारतीने नाही, तर नावेने सोडवली.

आमचं मत

त्यांनी पुराशी लढाई केली नाही. त्यांनी त्यावरच तरंगणारी शाळा उभारली.

प्रकरण तिसरे

आपण काय शिकू शकतो

1 जे तुम्ही ठरलेले मानता, ते बदला

पूर येणाऱ्या जमिनीवर ते इमारत बांधू शकत नव्हते. म्हणून त्यांनी विचारले की शाळा चालणार कशी.

हे करून पाहा: एखादी समस्या घ्या ज्यात तुम्ही अडकला आहात. जे तुम्ही ठरलेले मानत होता ते एकदा बदलून प्रश्न पुन्हा लिहा.

2 अगदी थोड्यातून सुरुवात करा

त्यांनी 1998 मध्ये सुमारे $500 आणि एका संगणकापासून सुरुवात केली.

हे करून पाहा: या आठवड्यात तुमच्या कल्पनेचे सर्वात लहान रूप करून पहा.

3 जे जवळ आहे ते वापरा

स्थानिक कारागीर त्यांच्या आराखड्यानुसार, स्थानिक साहित्याने, नावा बांधतात.

हे करून पाहा: एखाद्या शेजाऱ्याला किंवा सहकाऱ्याला विचारा की त्याला आधीपासून काय बनवता येते.

4 खरा अडथळा दूर करा

लांबचा चालत जायचा रस्ता असुरक्षित वाटायचा, म्हणून पालक मुलींना घरी ठेवायचे. दारातल्या शाळेने हे सोडवले.

हे करून पाहा: तीन जणांना विचारा की त्यांना काय अडवते. मग तीच एक गोष्ट दुरुस्त करा.

मनात ठेवण्यासारखा एक विचार

मूल शाळेपर्यंत पोहोचू शकत नसेल, तर शाळेलाच पाठवा.

स्रोत (इंग्रजीत)

NPR
‘Floating Schools’ Make Sure Kids Get To Class When The Water Rises (2018)

NBC News (from The Washington Post)
For flood-prone Bangladesh, a floating future (2007)

The Seattle Globalist
Boats bring school to Bangladesh families hit by regular flooding (2018)

तथ्य-तपासणी टीप: तिन्ही स्रोत मुख्य कथेवर सहमत आहेत आणि तपशिलात वेगळे आहेत. Washington Post (2007) म्हणते की रेझवान यांनी 1998 मध्ये एका नावेसह आपली संस्था सुरू केली; Seattle Globalist (2018) म्हणते की त्यांनी 1998 मध्ये सुमारे $500 आणि एका संगणकापासून सुरुवात केली, पहिली नाव बांधायला चार वर्षे लागली आणि ती 2002 मध्ये निघाली; NPR सुद्धा पहिल्या शाळेसाठी 2002 सांगते. कथा Seattle Globalist आणि NPR चे अनुसरण करते. ताफ्यात 45 जहाजे आहेत, ज्यात वाचनालयाच्या नावाही आहेत (Washington Post, 2007), किंवा 23 शाळा-नावा (NPR आणि Seattle Globalist, 2018); कथा शाळा-नावांसाठी फक्त 2018 चा आकडा देते. एका नावेत सुमारे 30 मुले मावतात (NPR, 2018) किंवा सुमारे 60 (Washington Post, 2007); कथा कोणताही आकडा देत नाही. Washington Post प्रकल्प ईशान्येत दाखवते; NPR तो वायव्येत, अत्राई नदीवर दाखवते, आणि कथा नाटोर, उत्तर-पश्चिम बांगलादेश म्हणते (Washington Post च्या फोटो-मजकुरातही नाटोर जिल्ह्याचे नाव आहे); नकाशावरील खूण नाटोर शहरावर आहे, कोणत्याही नाव-मार्गावर नाही. रेझवान यांचे उद्धरण NPR चे आहे; Seattle Globalist त्याच कल्पनेची थोडी वेगळी शब्दरचना नोंदवते. 2005 चे $1 million चे बक्षीस NPR आणि Washington Post दोन्हींत आहे. तरंगत्या शाळांवरील Wikipedia चे पान मोठे आकडे (100 पेक्षा जास्त नावा, 100,000 विद्यार्थी) देते, ज्यांना ते स्वतःच “संदर्भ हवा” म्हणून चिन्हांकित करते, म्हणून कथा त्यांचा वापर करत नाही. नीलाच्या आईची नीला डॉक्टर होईल ही आशा NPR ला सांगितलेली तिची स्वतःची गोष्ट आहे. आकडे 2007 आणि 2018 चे आहेत आणि बदलले असू शकतात. “आमचं मत” असलेल्या ओळी आमचं स्वतःचं विश्लेषण आहे. बाकी सर्व माहिती वरील स्रोतांमधून घेतली आहे.